

DÜĞÂH
(ilâhi)

DEDE EFENDİ

AGIR ÇENBER

Gel ey şî sâ tîr

lik hak

di ki yem ol bir kim

söz hak

ki ku hak lak

tîr tîr

Hâ dî sî

hak

dü rûr hak

söz

Gel ey sâlik diyem bir söz ki haktır
İstir Hakk'ı ol kim hak kulaktır

Hadî-i Hak'dürür hax söz hakikat
Eğerçi söyleyen dildir dudaktır

Şolar kim geçmedi cân ü cihandan
Ne duydu aşk vü ne duyacaktır

Sorarsan hânkâh-ı aşkı zâhid
Makâm-ı âlîdir ulu ocaktır

Münevver olmadı zühd ile zâhid
Anun karanı yeri bir bucaktır

Kalanlar zühd ü takvâda mukarrer
Sefer ehli değildir oturaktır

Şikâr-ı cânı sayd etmek dilerse
Dil-i virâneme gel kim yataktır

Şîâr-ı âşıkı benden sorarsan
Cûnûn ü âh ü vâh hem ağlamaktır

Gerekmez âşıkı keşf ü kerâmet
Ki âşık olana bunlar tuzaktır

Anın aşkında iten gayre bakma
Sakın kim âşıkına o kıyaktır

Şerâb-ı aşkı içmiş SÜMBÜLİ gün
Velâkin mest eden gol son ayaktır (1)